

Evne“. Heller ikke Frk. T. gjør det. Men Camilla Colletts Forfattervirksomhed kan ikke være afsluttet. Hun har sikkert endnu meget at sige; fra sit Ophold i Hamborg 1836—37, hvor hun færdedes blandt og hyldedes af en Kreds af Datidens betydeligste Mænd, har hun Optegnelser, som sikkert ere af største Interesse, og de Breve, der vexledes mellem hende og hendes Mand under Welhaven-Wergelands-Fejden, ville en Gang komme til at udgjøre en af Norges litterære Skatte. Naar dette og mere ser Lyset, — saa vil Fru Collett maaske forstaas bedre. Fremfor alt have *Kvinderne* her en Opgave at løse.

Naar Frk. Tschudis Begejstring for sit Æmne somme Tider frister en til at gjøre Indsigelse, saa gyder den til Gjengæld en velgjørende Varme i hendes Fremstilling, der sikkert vil vinde hende en Læsekreds.

Ida Falbe-Hansen.

Om Undervisning i Sygepleje og Nødhjælp. af

Charlotte Norrie, født Harbou.

Da jeg vel tør gaa ud fra, at »Kvinden og Samfundets« Læsere interessere sig for ethvert Foretagende, der kan faa Betydning for Kvindens Stilling og den Maade, hvorpaa hun udfylder sit Hverv i Hjemmet saa vel som udenfor dette, tillader jeg mig at fremkomme med disse Linier, idet jeg med Hensyn til den Betydning, som det Arbejde, med hvilket min Mand, Læge Gordon Norrie, og jeg beskæftige os, har for Kvindesagen, skal indskrænke mig til at henvise til et Foredrag*), som jeg d. 17—11—1886 havde den Ære at holde i Dansk Kvindesamfund, og som er omsendt som Følgeblad til Martshæftet af »Kvinden og Samfundet« for 1887.

Det er min Hensigt her kortelig at omtale, hvad vi siden den Gang have opnaaet Adgang til, hvad vi altsaa nu kunne byde de Damer, der ere saa vidt enige med os om Nødvendigheden af, at enhver Kvinde lærer noget om syge og sunde

*) Syge- og Sundhedspleje som et nødvendigt Led i den kvindelige Opdragelse.